

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/192/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715213598
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715213598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Č.. XXX, G.X., právne zastúpeného PUCHALLA SLÁVIK & PARTNERS, Kmeťova 24, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 17C 457/2015-51 zo dňa 26.04.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 22.11.2013 je n e p l a t n á . Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 313,27 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu PUCHALLA SLÁVIK partners s.r.o., so sídlom Kmeťová 24, Košice, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. A posledným výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 eur na účet prevádzkovateľa systému Slovenská pošta a.s. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, 2 a 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

3. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu dňa 22.11.2013 uzatvorili úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. Dňa 22.11.2013 strany sporu konania uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy, podľa ktorej žalobca súhlasil s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky žalovaného zabezpečilo vykonaním zrážok zo mzdy žalobcu zamestnávateľom žalobcu. Z prednesov strán sporu konania bolo preukázané, že v súčasnosti na základe dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľ žalobcovi realizuje zrážky zo mzdy. Zamestnávateľovi žalobcu súd predbežným opatrením uložil zdržať sa realizácie zrážok zo mzdy odo dňa doručenia uznesenia o nariadení predbežného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Po oboznámení sa s obsahom uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy súd právny úkon - dohodu o zrážkach zo mzdy posúdil ako absolútne neplatný právny úkon, ktorý je neurčitý, v rozpore so zákonom. V čl. IV dohody o zrážkach zo mzdy je neurčitým spôsobom špecifikovaná

výška zabezpečenej pohľadávky. Nie je zrejmé, či dohoda o zrážkach zo mzdy slúži ako zabezpečovací inštitút plnenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, alebo aj iných nešpecifikovaných revolvingových úveroch, resp. príslušenstva pohľadávok, ktoré nie sú presne špecifikované. Zabezpečená pohľadávka musí byť v dohode o zrážkach zo mzdy vymedzená určitým spôsobom, zrejším obom zmluvným stranám. V čl. V dohody o zrážkach zo mzdy je výška dohodnutých splátok uvedená neurčitým spôsobom. Ustanovenie o tom, že „pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške (a to z akéhokoľvek dôvodu), alebo bude vykonaná vo výške menšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci či mesiacoch zvýšená na dohodnutú sumu, a to na najvyššiu prípustnú sumu v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškanií. Dlužník s takýmto postupom výslovne súhlasí.“ Je neurčité, aká výška mesačnej zrážky zo mzdy môže byť realizovaná. Ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie veriteľa, ktorý má byť uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Ustanovenie dohody je navyše v rozpore s ust. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatný právny úkon aj pre rozpor so zákonom - ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď v dohode o zrážkach zo mzdy žalobca ako spotrebiteľ nebol poučený o dôsledkoch uzavretia dohody a nemal možnosť ju odmietnuť. Je zrejmé, že ust. § 5a ods. 1 písm. a) uvedeného zákona nadobudlo účinnosť 01.05.2014. Je potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3MCdo 14/2014 z 21.04.2015, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Toto ustanovenie, ako aj § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Platí preto aj v prípade § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dojednaná v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 22.11.2013, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dohoda bola uzatvorená ako formulárová, nebola individuálne dojednaná, žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť podpísanie dohody, bola mu predložená na podpis pri podpise zmluvy. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnuc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžník s vykonávaním zrážok z jeho mzdy. Dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku ako je to v tomto prípade. Je potrebné dodať, že je právne irelevantné, či žalovaný využil možnosť žiadať zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok (v tomto prípade aj k realizácii zrážok došlo), dôležitou skutočnosťou je existencia napádanej zmluvnej podmienky. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal aj na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorým v bode 9 komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd dospel k záveru, že uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatný právny úkon. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, keď žalobca mal v konaní plný úspech a priznal mu trovy konania vo výške 123,- eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 64,53 eur a 2 úkony právnej služby po 66,- eur. Zároveň 1 cestovných nákladov a 1 náhrady za stratu času z dôvodu, že sa právny zástupca žalobcu zúčastnil aj na ďalšom pojednávaní. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 2 ods. 2 zákona č. 171/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur podľa položky 1b Sadzobníka súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. z) a Sadzobníka súdnych poplatkov.

4. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal, že konajúci súd postupoval v rozpore s povinnosťou vykladať právny úkon podľa ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z napadnutého rozsudku vyplýva bez ďalšieho tvrdenie, že z dohody o zrážkach zo mzdy nemá byť isté, či nie je zabezpečovaná iná pohľadávka. Súd však neuvádza aké skutkové zistenia a ich následné právne posúdenie ho k takémuto posudzovaniu viedli. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo/81/2011 zo dňa 31.07.2012 s tým, že výkladom možno iba obsah právneho úkonu zisťovať, nemožno ním prejav vôle doplňovať. Súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval a ním vydané rozhodnutie je minimálne predčasné. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé ako a či sa vôbec súd zaoberal vyjadrením žalovaného ohľadom určitosť vymedzenia pohľadávky. Preto namietal, že súd prvej inštancie porušil povinnosť riadne sa vypořadať so všetkými relevantnými argumentmi a tým porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, ale aj rovnosť strán sporu. Poukázal na aktuálnu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a ESĽP. Ak súd dospel k záveru, že vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky má byť neurčité, potom nie je zrejmé kde v rozsudku sa vypořadal s vyjadrením žalovaného. Z pohľadu zachovania rovnosti strán a práva na spravodlivý súdny proces je právne irelevantné, či sa súd s vyjadrením strany sporu stotožňuje alebo nie. Podstata spočíva v tom, že vyjadrením strany sporu a jeho argumentmi, v tomto prípade podporeným konkrétnym súdnym rozhodnutím sa nezaobera. Ďalej súd uvádza, že v čl. V. je výška zrážky zo mzdy dohodnutá neurčitým spôsobom. Súd vôbec neposudzoval čl. V. ale len jeho časť. Súdom posudzované ustanovenie sa týka len prípadu, kedy v niektorom z kalendárnych mesiacov nedôjde k vykonaniu zrážky zo mzdy v plnej výške. Len v takom prípade sa dohodnutá výška môže zvýšiť, avšak čo je logické nie nad sumu vyplývajúcu z ust. § 551 Občianskeho zákonníka. Otázka neurčitosť právneho úkonu znamená, že sa nedá vyložiť postupom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a postupom, ktorý vo vyššie opísanom rozhodnutí uviedol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Súd porušil čl. I ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a retroaktívne aplikoval § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. na uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy. Z rozsudku nie je zrejmé ani len taká racionálne očakávateľná skutočnosť, ako je právne a vôbec reálne možné splniť dňa 22.11.2013 požiadavky zákona, ktorý bol prijatý v marci 2014. Na základe ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., nie je možné preto ani prijať záver o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný napadol aj záver súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť neprijateľnou podmienkou z dôvodu nepreskúmateľnosti. Je nelogické, ak sa súd na jednej strane odvoláva na § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý stanovuje podmienky pre uplatnenie dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň tvrdí, že ide o neprijateľnú podmienku. To, čo je zákonom výslovne regulované, nemôže byť z povahy veci neprijateľnou podmienkou. Uvedené vyplýva aj zo smernice 93/13/EHS, konkrétne čl. 1 ods. 2. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co 142/2016-86 zo dňa 27.04.2016 s tým, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že žalobkyňa nemala zrejme možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania a uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie a považuje argumentáciu žalovaného v celom rozsahu za nedôvodnú. Aj z odvolania žalovaného vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, ale len právny dôvod jej vzniku. Neurčitosť vymedzenia zabezpečenej pohľadávky spôsobuje najmä časť dohody o zrážkach zo mzdy, z ktorej vyplýva, že dohodou má byť zabezpečená nielen pohľadávka vyplývajúca z poskytnutého úveru, ale aj ďalšie bližšie nešpecifikované pohľadávky vyplývajúce z prípadných revolvingov z príslušenstva úveru a iných nákladov žalovaného. Totožný právny názor zaujal Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.01.2015, sp. zn. 5Co 815/2014 a Krajský súd v Nitre v rozhodnutí zo dňa 11.02.2015 v konaní vedenom pod sp. zn. 25CoPr 5/2015. I Krajský súd Košice v svojom rozhodnutí zo dňa 01.10.2014, sp. zn. 1Co 517/2013. Vychádzajúc z vyššie uvedenej judikatúry a zo znenia samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, žalobca považuje tvrdenie žalovaného o určitosť dohody o zrážkach zo mzdy v časti označenia zabezpečovanej pohľadávky opierajúce sa o znenie ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka za účelové, pričom nemá oporu v zákone a judikatúre. Vzhľadom k tomu, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah je potrebné vychádzať zo znenia ust. § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, na ktorú žalobca

poukázal v žalobe, ako aj v predchádzajúcom vyjadrení je zrejmé, že sa pre platné uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy vyžaduje presné označenie pohľadávky, ktorá má byť dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená. Túto obsahovú náležitosť nie je možné nahradiť vymedzením iba právneho dôvodu, nakoľko z tohto nevyplýva do akej sumy budú dlžníkovi vykonávané zrážky zo mzdy. Odkazovaním na vôľu účastníka zmluvného vzťahu v prípade absencie podstatných obsahových náležitostí by bolo možné dôjsť k stavu, kedy by zmluva neobsahovala akékoľvek podstatné náležitosti, avšak bola by považovaná za platnú vzhľadom na vôľu účastníka. Druhá zmluvná strana by zo znenia právneho úkonu odvodzovala podstatné zákonom vyžadované náležitosti iba nepriamo, bez výslovného dojednaní. Uvedeným konaním by došlo k zásahu do právnej istoty spotrebiteľa. Neplatnosť dojednaní o výške vykonávaných zrážok spôsobuje skutočnosť, že žalovaný ako veriteľ je na základe dohody o zrážkach zo mzdy oprávnený bez súhlasu dlžníka, teda žalobcu vykonávať zrážky z jeho mzdy, než aké boli vymedzené v samotnej dohode. Uvedené potvrdzuje aj znenie dohody, v zmysle ktorej je žalovaný oprávnený pristúpiť k vykonávaniu vyšších zrážok na základe dôvodu, ktorý nie je v dohode žiadnym spôsobom špecifikovaný. Čo sa týka retroaktivity a aplikácie ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobca znova poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na základe ktorého sa ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákona, t.j. pred 01.05.2014. Totožný právny názor zaujal Krajský súd v Nitre v rozhodnutí zo dňa 11.02.2015 v konaní pod sp. zn. 25Copr 5/2015. Na základe uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy nebola uzavretá v súlade s ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko žalobca nebol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a nemal ani možnosť odmietnuť ju uzavrieť. Zároveň nebola ani žalobcom individuálne dojednaná. Totožný právny názor zaujal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 08.12.2015, sp. zn. 19Co/193/2015. Zároveň žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že zmluvné dojednanie možno považovať na individuálne dojednané v prípade, že spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť ich znenie, ktorá podmienka nemôže byť naplnená v prípadoch tzv. štandardných zmlúv, ktoré sú spotrebiteľom odovzdané na predpripravenom formulári iba na podpis. Podľa záverov právnej teórie, ktoré sa premietli aj do rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky nadobúda o zrážkach zo mzdy účinnosť až po zročnosti pohľadávky veriteľa. Z toho je potom možné vyvodiť záver, že touto dohodou nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku. Zákon presne vymedzuje príslušenstvo pohľadávky v ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností považuje žalovaný budúcu pohľadávku za príslušenstvo pohľadávky. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá v rozpore so zákonom, čo zakladá jej absolútnu neplatnosť. Teda nie dohoda o zrážkach zo mzdy ako taká je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ale jej neprijateľnosť zakladá to, že bola uzavretá v rozpore so zákonom, a to Občianskym zákonníkom ako aj zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalobca sa vyjadril aj k uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2016, sp. zn. 6Co/142/2016 a uviedol, že z neho nie je možné vychádzať, lebo predmetom konania bolo konanie o nariadenie predbežného opatrenia. Žalobca považuje tvrdenie žalovaného o nedostatočnom odôvodnení rozsudku za nedôvodné, pretože rozsudok spĺňa náležitosti ustanovené zákonom. Súd vydal rozhodnutie s odôvodnením obsahujúcim všetky zákonom požadované náležitosti. Z odôvodnenia rozhodnutia jasne vyplývajú dôvody, na základe ktorých vyslovil neplatnosť nadobudnutej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom v odôvodnení sa vyporiadal so všetkými uvedenými dôvodmi. Preto navrhol rozsudok potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania.

6. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z.z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nového civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 02.06.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 22.11.2013 strany sporu uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške

1.500,- eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému úver v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. Dňa 22.11.2013 strany sporu uzatvorili dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie pohľadávky titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.500,- eur s tým, že na základe dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech žalovaného zrážky vo výške 80,24 eur mesačne. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 22.11.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatným právnym úkonom, ktorý je neurčitý a v rozpore so zákonom. Žalobca ako spotrebiteľ nebol skutočne poučný o dôsledkoch uzavretia dohody a nemal ju možnosť odmietnuť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti zároveň súhlasí so súdom prvej inštancie. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Toto ustanovenie, ako aj § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Platí preto aj v prípade § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

9. Odvolací súd súhlasí i s názorom súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy je dojednaná v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 22.11.2013, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dohoda bola uzatvorená ako formulárová, nebola individuálne dojednaná, žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť podpísanie dohody, bola mu predložená na podpis pri podpise zmluvy. Správne je i záver súdu prvej inštancie, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnúc na skutočnosť, že podstatným znakom dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy. Správny je i záver súdu prvej inštancie, že naliehavý právny záujem na žalobe vyplýva z práv spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 3 a § 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci. S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.